

Online Journal of Literature....

साहित्याचे विद्यापीठ

□ पुणे □ वर्ष १ ले □ अंक २०३ वा □ रविवार दि.२८ सप्टेंबर २०२५ □ पाने ४ □ मूल्य : निशुल्क (खासगी वितरणासाठी)

विशेष लेख...

भारतात कर्करोग का वाढत आहे?

— प्रा डॉ सुधीर अग्रवाल
ज्योतिर्मय साहित्य

कर्करोग हा संपूर्ण जगातील सर्वात प्राणघातक आजार आहे आणि त्यामुळे दरवर्षी लाखो लोक आपला जीव गमावतात. कर्करोगाचे अनेक प्रकार आहेत आणि काही कर्करोग टाळता येतात.

भारतात कर्करोगाच्या रुग्णांची संख्या वाढत आहे आणि ती वेगाने वाढत आहे. इंडियन कौन्सिल ऑफ मेडिकल रिसर्च- नॅशनल कॅन्सर रजिस्ट्री प्रोग्रामने असा अंदाज वर्तवला आहे की देशात कर्करोगाच्या रुग्णांची संख्या २०२२ मध्ये १४.६ लाखांवरून २०२५ मध्ये १५.७ लाखांपर्यंत वाढेल. आयसीएमआरचा अंदाज आहे की भारतातील अंदाजे नऊ जणांपैकी एका व्यक्तीला त्यांच्या आयुष्यात कर्करोगाचे निदान होण्याची अपेक्षा आहे.देशात कर्करोगाच्या रुग्णांची संख्या सतत वाढत आहे. सरकारने दिलेल्या माहितीनुसार, २०२४ मध्ये भारतात कर्करोगाच्या रुग्णांची अंदाजे संख्या १५.३३ लाखांपेक्षा जास्त आहे. कर्करोगाच्या रुग्णांमध्ये सातत्याने वाढ होत आहे. २०१९ मध्ये कर्करोगाचे १३.५ लाख रुग्ण आढळले, तर २०२० मध्ये १३.९ लाख रुग्ण आढळले. २०२३ बद्दल बोलायचे झाले तर, त्या वर्षी कर्करोगाने ८.२ लाख रुग्णांचा मृत्यू होण्याचा अंदाज आहे. कर्करोग हा संपूर्ण जगातील सर्वात प्राणघातक आजार आहे आणि त्यामुळे दरवर्षी लाखो लोक आपला जीव गमावतात. कर्करोगाचे अनेक प्रकार आहेत आणि काही कर्करोग टाळता येतात.

भारतात कर्करोगाच्या रुग्णांमध्ये वेगाने होणारी वाढ सामाजिक, पर्यावरणीय आणि जीवनशैलीच्या घटकांमुळे आहे. चुकीची जीवनशैली, अस्वस्थ खाण्याच्या सवयी, फास्ट फूडचे वाढते सेवन, शारीरिक हालचालींचा अभाव आणि लुपटणा हे या प्राणघातक आजाराच्या वाढत्या घटनांमध्ये योगदान देत आहेत. धूम्रपान, तंबाखू आणि जास्त प्रमाणात मद्यपान हे फुफ्फुसांचा कर्करोग, तोंडाचा कर्करोग (तोंडाचा कर्करोग), यकृताचा कर्करोग आणि पोटाचा कर्करोग होण्याची प्रमुख कारणे आहेत. जास्त वायू प्रदूषण, पाण्यात हानिकारक रसायने आणि खतांनी प्रक्रिया केलेल्या भाज्या आणि फळांचे सेवन यामुळे शरीरात विषारी पदार्थांचे प्रमाण वाढते, ज्यामुळे कर्करोगाचा धोका वाढतो. शिवाय, अनेक अनुवांशिक घटक देखील कर्करोगासाठी जबाबदार असू शकतात.

कर्करोगाच्या वाढीमध्ये पर्यावरणीय प्रदूषण देखील भूमिका बजावते, विशेषतः वायू प्रदूषण.काही संसर्गामुळे कर्करोग देखील होऊ शकतो, जो भारतात एक महत्त्वाचा घटक आहे. प्रभावी तपासणी कार्यक्रम आणि जागरूकता नसल्यामुळे कर्करोगाचे निदान अनेकदा उशिरा होते, ज्यामुळे उपचार कठीण होतात आणि मृत्युदर वाढतो.

ही स्थिती गुंतागुंतीची आहे आणि ती अनेक सामाजिक, पर्यावरणीय आणि जीवनशैली घटकांचे संयोजन आहे. कर्करोगाचा वाढता भार कमी करण्यासाठी जागरूकता वाढवणे, निरोगी जीवनशैलीतील बदलांना प्रोत्साहन देणे आणि कर्करोगाच्या काळजीची उपलब्धता सुधारणे आवश्यक आहे.

काय करता येईल ?

निरोगी जीवनशैली: पुरुष आणि महिला दोघेही निरोगी

जीवनशैली राखून कर्करोगाचा धोका कमी करू शकतात. संतुलित आहार घ्या, नियमित व्यायाम करा आणि तंबाखू आणि जास्त मद्यपान टाळा.

नियमित तपासणी: नियमित कर्करोग तपासणीमुळे कर्करोग लवकर ओळखण्यास मदत होते. महिलेांनी नियमित मॅमोग्राम आणि पॅप स्मीअर्स करावेत. पुरुषांनी प्रोस्टेट कर्करोग तपासणीचा विचार करावा.

अनुवांशिक चाचणी: अनुवांशिक चाचणीमुळे विशिष्ट प्रकारच्या कर्करोगाचा धोका असलेल्या व्यक्ती ओळखण्यास मदत होऊ शकते. ही माहिती प्रतिबंधात्मक उपाययोजना करण्यासाठी किंवा अधिक वारंवार तपासणी करण्यासाठी वापरली जाऊ शकते.

शिक्षक साहित्य संमेलनाध्यक्षपदी दासू वैद्य १४ डिसेंबरमध्ये अकोल्यात संमेलनाचे आयोजन

ज्योतिर्मय साहित्य छत्रपती संभाजीनगर – राज्यव्यापी ११ व्या शिक्षक साहित्य संमेलनाध्यक्षपदी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर मराठवाडा विद्यापीठातील मराठी विभाग प्रमुख तथा ख्यातनाम कवी, गीतकार प्रा. डॉ. दासू वैद्य यांची निवड करण्यात आली आहे. शिक्षक साहित्य संमेलन संस्थेचा अध्यक्ष जयवंत पाटील यांनी यासंदर्भाने पत्र लिहून डॉ. वैद्य यांना

कळवले. शिक्षकांच्या साहित्य प्रज्ञेचा शोध घेण्यासाठी त्याचबरोबर भाषा आणि साहित्याचे अध्यापन आशय समृद्धीसाठी गतवर्षीप्रमाणे याही वर्षी अकोला येथे हे संमेलन घेण्यात येणार असल्याचे जयवंत पाटील यांनी पाठवलेल्या पत्रात नमूद करण्यात आले आहे. १४ डिसेंबर रोजी संमेलन होणार आहे. तत्पूर्वीचे दहा संमेलने ही मुंबई, ठाणे, बुलढाणा, रत्नागिरी, गोंदिया, विरार येथे पार पडली आहेत.

कवयित्री नीरजा, डॉ. सदानंद मोरे,

नाटककार सफाअत खान, रमेश इंगळे, उत्रादकार, लोकशाहीर संभाजी भगत, प्रवीण बांदेकर, जयवंत पाटील, प्रा. वामन केंद्रे, प्रज्ञा दया पवार, राजन गवस यांनी यापूर्वीच्या संमेलनाचे अध्यक्षपद भूषविलेले आहे. खासदार शरद पवार, ज्येष्ठ साहित्यिक मधु मंगेश कर्णिक, हिंदूकार डॉ. भालचंद्र नेमाडे, ख्यातनाम विचारवंत प्रा. पुष्पा भावे, ज्येष्ठ रंगकर्मी सुलभा देशपांडे, नितीन

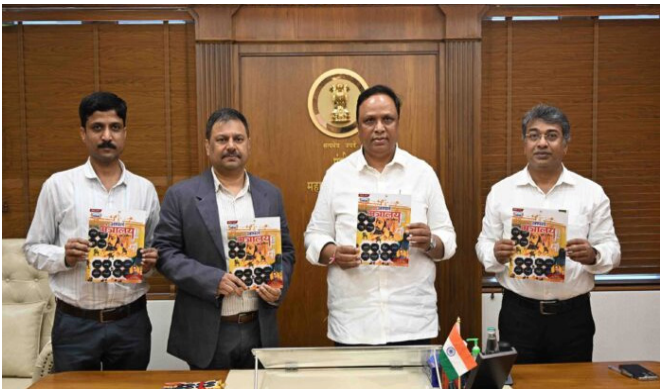
वैद्य, वसंत आबाजी डहाके, डॉ. नागनाथ कोतापल्ले, रंगनाथ पठारे, जावेत अख्तर, निखिल वागळे, फादर फ्रान्सिस दिब्रिटो यांनी यापूर्वीच्या संमेलनात प्रमुख पाहुणे म्हणून हजेरी लावली होती. शिक्षक साहित्य संमेलन संस्थेच्या विश्वस्त मंडळामध्ये मधु मंगेश कर्णिक, कपिल पाटील, उषा तांबे, संभाजी भगत, अरुण म्हात्रे, वामन केंद्रे, अशोक बेलसरे, सुभाष मोरे यांचा समावेश आहे.

‘आपले मंत्रालय’ मासिकाचा छत्रपती शिवाजी महाराज विशेषांक प्रकाशित

ज्योतिर्मय साहित्य मुंबई –

माहिती तंत्रज्ञान व सांस्कृतिक कार्यमंत्री अॅड. आशिष शेलार यांच्या हस्ते आज ‘आपले मंत्रालय’ मासिकाचा छत्रपती शिवाजी महाराज विशेषांक प्रकाशित करण्यात आला. या प्रसंगी माहिती व जनसंपर्क महासंचालनालयाचे महासंचालक तथा प्रधान सचिव ब्रिजेश सिंह, सामान्य प्रशासन विभागाचे अवर सचिव अजय भोसले, माहिती व जनसंपर्क महासंचालनालयाचे संचालक हेमराज बागुल, उपसंचालक गोविंद अहंकारी, विशेष कार्य अधिकारी इश्राद बागवान तसेच मंत्रालयातील अधिकारी व कर्मचारी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

या विशेषांकामध्ये शिवकालीन गडकिल्ले, शस्त्रे, पत्रव्यवहार, चलन, जलव्यवस्थान अशा

विविध विषयांचा सखोल आढावा घेण्यात आला आहे.छत्रपती शिवाजी महाराजांचे तेज, विचार आणि आदर्श आजही समाजाला प्रेरणा देतात. त्यांच्या कार्याचा आणि विचारांचा वारसा पुढील पिढ्यांपर्यंत पोहोचवणे, हेच या विशेषांकाचे प्रमुख उद्दिष्ट असल्याचे मंत्री अॅड. आशिष शेलार यांनी आपल्या मोनोगतामध्ये नमूद केले. कार्यक्रमादरम्यान सामान्य प्रशासन विभागाचे अवर सचिव अजय भोसले यांनी स्वतः रेखाटलेली छत्रपती शिवाजी महाराजांची पेंटिंग व मूर्ती मंत्री अॅड. शेलार यांना भेटस्वरूप दिली.

देगलूर कॉलेजच्या १९७२ बॅचच्या विद्यार्थ्यांचा स्नेह मेळावा उत्साहात संपन्न

ज्योतिर्मय साहित्य छत्रपती संभाजीनगर – येथील रेल्वे स्टेशन जवळील हॉटेल स्कायटच मधे देगलूर कॉलेजच्या १९७२ बॅचच्या विद्यार्थ्यांचा स्नेहमेळावा मोठ्या उत्साहात संपन्न झाला.वयाची सत्तरी ओलांडलेले सर्व मित्र मैत्रिणीं गेट टुगेदरला भेटल्या नंतर झालेला आनंद शब्दातून व्यक्त करणे अवघड होते. या गेट टुगेदरचा उद्देशच हा होता उर्वरित आयुष्यात आपण मित्र मैत्रिणींनी आनंदात जगावं कसं यासाठी एक दिशा देणारं हे गेटटुगेदर होतं.आपला परिचय करून देताना प्रत्येक मित्र..मैत्रिणींनी आपल्या क्षेत्रातील यशोगाथा सुंदर शब्दांतून व्यक्त केली. काही मित्रांची समाजासाठी समर्पित जीवनाची यशोगाथा साच्यांनाच उत्साहीत करणारी नी नवी प्रेरणा देणारी ठरली.त्यांची यशोगाथा ऐकताना बऱ्याच जणांचे डोळे पाणावले.यशोगाथा सांगताना कुठेही अहंभाव नव्हता तर विनम्रताच होती.

देगलूर कॉलेजच्या १९७२ बॅचच्या विद्यार्थ्यांच्या स्नेहमेळाव्यात गुरुजनानांही निमंत्रित करून त्यांचा शाल श्रीफळ पुष्पगुच्छ देऊन यथोचित सन्मान करण्यात आला.आशीर्वादपर

भाषणातून गुरुवर्यांनी सांगितले उर्वरित आयुष्यात कला गुण छंद जोपासा सकारात्मक कार्य करा. त्यामधूनच आपलं जीवन आनंदमय सुखमय होवून जाईल.

डॉ.सूर्यकांत शिरेपवार यांचे मंत्रमुग्ध करणारे सुत्रसंचलन साऱ्यांच्या चिरकाल स्मरणात राहील इतकं सुखेख होतं.

स्नेह मेळाव्यास सहभागी झालेले विद्यार्थी – डॉ.सूर्यकांत दिगंबरराव शिरेपवार, डॉ.सुरेंद्र गोविंदराव आलूरकर, डॉ.चंद्रशेखर देविदासराव बासरकर, डॉ.अशोक बाल्याचा चुंडूरवार, डॉ. व्यंकट तुकाराम मलशेटवार, डॉ.खुशाल ईरवंतराव विभूते, श्री मधुकर गोविंदराव नारलावार, श्री प्रल्हाद बापुराव सालडेवार, श्री ग्यानोबा हुल्लाजी पाळेकर

श्री पुंडलिक गणपतराव ठाकूर, श्री माणिक (सतीश) विठ्ठलराव येवतीकर, श्री शेषराव मारुतीराव कुलकर्णी, श्री शेख मुजीब शेख हमीद. आशीर्वाद देण्यासाठी उपस्थित प्राध्यापक मंडळी – श्री प्रा.नारायण आर कुलकर्णी (सपत्नी), श्री प्रा.व्यंकटेश जी.जोशी(सपत्नी), श्री प्रा.पुरुषोत्तम डी.देशमुख(सपत्नी), श्री प्रा. गीताराम एम. कुलकर्णी.

मसापचा आज ८२ वा वर्धापनदिन, जालन्यात विविध कार्यक्रम

ज्योतिर्मय साहित्य छत्रपती संभाजीनगर – मराठवाडा साहित्य परिषदेचा ८२ वा वर्धापनदिन रविवारी, २८ सप्टेंबर २०२५ रोजी सकाळी १०:०० वाजता जालना येथे आयोजित करण्यात आला आहे. जे.ई.एस. महाविद्यालयाचे सभागृहात आयोजित वर्धापनदिनाचे प्रमुख पाहुणे म्हणून ज्येष्ठ कवी प्रा. इंद्रजीत भालेराव यांना निमंत्रित करण्यात आले आहे. अध्यक्षस्थानी प्राचार्य कौतिकराव ठाले पाटील हे राहतील. वर्धापनदिन समारंभात जालन्यातील ज्येष्ठ कथा-कादंबरीकार रेखा बैजल यांचा सत्कार करण्यात येणार असून प्राचार्य डॉ. रामलाल अग्रवाल आणि प्राचार्य डॉ. गणेश अग्निहोत्री यांची या समारंभाला विशेष उपस्थिती राहणार आहे. वर्धापनदिन समारंभानंतर जालना जिल्ह्यातील मान्यवर व नवोदित कवींचे कविसंमेलन आयोजित करण्यात येत आहे. या वर्धापनदिन समारंभाला व

त्यानंतर होणाऱ्या कविसंमेलनाला रसिकांनी उपस्थित राहावे अशी विनंती मराठवाडा साहित्य परिषदेच्या जालना शाखेच्या वतीने करण्यात आली आहे. कवीसंमेलन दुपारी २:०० ते ४:३० या दरम्यान होणार आहे.

राम गायकवाड यांच्या अध्यक्षतेखाली संमेलनात कैलास भाले, रत्नमाला मोहिते, विठ्ठलराव काठे, ज्योती धर्माधिकारी, कल्याणी देशमुख, सत्यशीला तौर, सदाशिव कमळकर, शिवाजीराव कायंदे, प्रभाकर शेळके, बसवराज कोरे, रंगनाथ खेडेकर, श्रीकांत गायकवाड, कविता बोरगावकर, लक्ष्मीकांत दाभाडकर, रमाकांत कुलकर्णी, विद्या दिवटे, राजेंद्र देशमुख, दीपक राखुडे, उद्धव अदुडे, सुचिता कुलकर्णी, अशोक पाठक, अजय देसाई, राजाराम जाधव, कृष्णा आर्दंड, गणेश कंटुले, प्रदीप देशमुख, सुरेश कायटे हे सहभागी होणार आहेत.

वास्तुशास्त्र पेंटिंग

लघुलेख - ५६

सागरी मोत्यांची निर्मिती ज्या नक्षत्रात होते त्या "स्वाती" नक्षत्राचा, नक्षत्र मालिकेत १५ वा क्रमांक आहे. 'तूळ' राशी असलेल्या कांही जातकाचे जन्मनक्षत्र 'स्वाती' असते. वायू तत्त्वाची रास असलेल्या 'तूळ' राशीच्या व्यक्तींवर 'स्वाती' नक्षत्राच्या आराध्य वृक्ष 'अर्जुन'चे प्रकृती गुण आढळतात. तूळ राशीस्वामी शुक्र असल्यामुळे या जातकांना सौंदर्याभिरुची सह विविध कला प्रकारांची आवड असते.

'पांढरा' आणि 'गुलाबी' रंग या राशीसाठी 'सकारात्मकता' निर्माण करतात. 'अर्जुन' हा वृक्ष अतिपावसाचा आणि कच्छचा प्रदेश वगळून भारतात सर्वत्र आढळतो. अर्जुनाचे लाकूड मजबूत आणि टिकाऊ असते. त्यामुळे घरबांधणी, शेतीची अवजारे, बैलगाडी अशा वस्तु बनवण्यासाठी हे लाकूड उपयोगात आणतात. अर्जुनाची साल ही हृदयाला बलशाली बनवते. ही साल उत्तेजक पण आहे म्हणून चहा मध्ये पण अर्जुन साली चा उपयोग करतात. 'स्वाती' नक्षत्राचा पर्यायी वृक्ष 'तूळस' आहे. 'तूळशीची' माहिती नसणारी व्यक्ती भारतात आढळणे कठीणच. 'भाव प्रकाश' या ग्रंथात तूळशीचं महत्त्व, तिचे प्रकार औषधी उपयोग आणि आजारांवर गुणकारी अशी माहिती दिली आहे. स्वाती नक्षत्राची देवता 'वायु' आहे. या नक्षत्राला १ तारका असते. या नक्षत्राची आकृती प्रवाळासारखी दिसते. 'वायु' ही एक वैदिक देवता आहे. 'वायु' ला अंतरिक्षाची देवता मानलेली आहे. वायु' हा सुंदर, मनोगती आणि सहस्र नेत्रांचा आहे.वायु च्या रथाला एक हजार अश्व ओढतात. या 'अश्व समुहा'ला, 'नियुत' असे नांव आहे. "ऊं वायवे नमः" हा मंत्र या नक्षत्र देवतेचा आहे.

'स्वाती' नक्षत्राची चारही चरणे 'तुळ' राशीत येतात. त्या त्या चरणांचे स्वामी, अनुक्रमे गुरु, शनि,शनि गुरु असे येतात. वाचकहो, आपण जेव्हा ही माहिती अगदी थोडक्यात वाचतो आहोत. उद्देश एवढाच आहे की, जातकाची राशी आणि नक्षत्र या दोन घटकांमध्ये असलेल्या वारकाच्याचाही तपशील, चित्राकार, रंग आणि प्रतिकांच्या आधारे त्या त्या "वास्तुशास्त्र पेंटिंग" मध्ये आपण अंतर्भूत करतो. देव-देवतांचे फोटो जसे आपण देवघरांत ठेवतो. त्याच प्रमाणे 'वास्तुशास्त्र पेंटिंग' आहे....!!!

क्रमशः.....

द्वारा एस्.की.एस्. कला प्रतिष्ठान
डॉ. गजानन शेपाळ : 98691 30238

जात्यावरच्या ओव्या.....

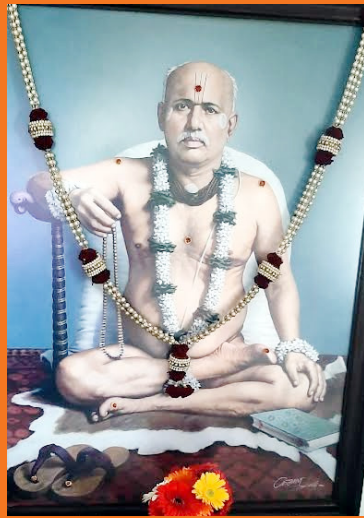
**शिवाराच्या वाटा
गावदेवाचे देऊळ
शुक्करवार दिनी
तुला फोडते नारळ ॥२७७॥**

**शिवाराची वाट
झोळी पाठीला बांधते
बाळ राघुशी महा
गप्पा करत चालते ॥२७८॥**

संदर्भ- शांताई इंगळे

संकलन - सौ. मनोरमा बोराडे

सहशिक्षिका, छत्रपती संभाजीनगर

श्री ब्रह्मचैतन्य गोंदवलेकर महाराज

ज्योतिर्मय साहित्य

।ह्म प्रपंच प्रारब्ध उपाधि । त्यांसी त्रासू नये कधी । हीच जाणावी उघड समाधि ॥ सावली मातीत पडली । तिला धुऊन नाही घेतली । तसेच खरे आहे देहाचे । पण ते संतांनाच साधे ॥ सर्व संकल्प वर्ज्य करून । अवस्था असावी बालकवृत्तिसमान ॥ सतत विवेक अखंड चिंत्ती । रामनामी मनोवृत्ति । हेचि तुम्हा

संतांचा सहवास । याहून भाग्य नाही दुसरे खास ॥

परमप्राप्ति ॥ मारुनी खोटी कल्पनावृत्ति । रामनाम अखंड चिंत्ती । समाधान संतोष शांति ॥ देवासी सर्व करी अर्पण । करी स्वानंदयुक्त परमात्मचिंतन । हीच सिद्ध साधूची खूण ॥ वासना जाळून शुद्ध चित्त । अहंभाव सोडून होई निश्चांत ॥ आता मी रामाचा, राम माझा । हे जाणावे पूर्ण ॥

संतसहवास त्याला पाही । जो देहबुद्धि टाकून राही ॥ संतास न पाहावे देहात । आपण देहापरते होऊन पाहावे त्यास ॥ नामात ठेवा प्रेम । हीच संतांची खूण ॥ जे जे आपले संगती आले। संतांने त्यांचे सार्थकच केले ॥ साधूने देह ठेवला । तरी सत्तेने जागृत राहिला ॥ त्याची ठेवावी आठवण । सेवा करावी रात्रंदिन ॥ संतांचा सहवास । याहून भाग्य नाही दुसरे खास ॥ संतचरणी विश्वास । त्याने भगवंत जोडला खास ॥ लक्ष ठेवावे संताकडे । देह लावावा प्रपंचाकडे॥ नाम घ्यावे श्वासोच्छ्वास । संत संतुष्ट होईल खास ॥ सांगावे संतास नमस्कार । जो जगताचा आधार । संताच्या देहाची प्रारब्धगति संपली । काया आज दिसनाशी झाली। परि

अजरामर राहिली ॥ राम कर्ता हे जाणून चिंत्ती । जगात संत ऐसे वर्तती । जेणे दुसऱ्यास मार्गदर्शक होती॥ संतांचे करावे अनुकरण । घ्यावे त्यांचे दर्शन । सांगावे आलो आहे आपण । विचाराव्या कठिण वाटा। जेणे सुलभ होईल व्यवहारी चालता ॥ रामापरता नाही लाभ । हे धरले ज्याने चिंत्ती । त्यास लाभली खरी संतांची संगति ॥ त्यांचा आदर्श ठेवावा पुढे । कधी न होईल वाकडे ॥ स्वतःचे पावावे समाधान । त्याने लोकांस आणण्याचा प्रयत्न करावा जाण ॥ संताशी व्हावे अनन्य शरण । दुसरीकडे जाण्याचे नाही कारण ॥ भाग्याने संत घरी आला । अभागी न मानी त्याला ॥ सूर्याचा प्रकाश झाला । आंधळ्याला उपयोगी नाही आला । तैसी विषयी झाली ज्याची वृत्ति । संताची संगत त्याला न लाभती ॥ रामनामावाचून ज्याचा वेळ जात नाही । तोच जीवन्मुक्त पाही ॥ देहाचे ठिकाणी विरक्त । विषयाचे ठिकाणी नसे अहंममत्व । त्यालाच म्हणतात मुक्त ॥ रामापरते न मानावे हित। हे सर्व संतांचे मनोगत ॥

आरोग्य संजीवनी

रक्ताभिसरण संस्थेचे शुद्धीकरण गरजेचे आहे, कारण...

ज्योतिर्मय साहित्य

१) जेवणाच्या लगेच आधी, जेवतांना मध्ये-मध्ये आणि जेवणानंतर लगेच पाणी प्यायचे नाही. कारण त्यामुळे जठराग्नी विज्ञते, पाचक रस पातळ होतात त्यामुळे खाल्लेले अन्न पचत नाही. त्यामुळे जेवणाच्या किमान आर्धा तास आधी आणि जेवणानंतर एका तासानेच पाणी प्यावे. २) पुरेसे आणि शिस्तबद्ध पद्धतीने पाणी प्यावे - पुरेसे म्हणजे २० किलो वजनाला १ लिटर पाणी लागते म्हणजेच ६० किलो वजन असेल तर ३ लिटर पाणी आवश्यक आहे, अती नको वा कमीही नको. शिस्तबद्ध पद्धतीने म्हणजे पाणी नेहमी बसून प्यावं, उभं राहून पिऊ नये. पाणी नेहमी ग्लास तोंडाला लावून प्यावं, वरून पिऊ नये. आणि महत्वाचं म्हणजे पाणी चावून खावे म्हणजे गटागट न पिता जास्तीत जास्त लाळ मिसळून सावकाश पिलं पाहिजे कारण लाळ अल्कलाईन (क्षारीय) असते, ती दर मिनिटाला साधारण ०.५ बनत असते, ती जास्तीत जास्त पाण्यासोबत पोटात जाणे गरजेचे असते. कारण त्यामुळे पोटातील अॅसिडीक वातावरण नॉर्मल (सामान्य) व्हायला मदत होते आणि पोटातील अॅसिडीक वातावरण जेवढं नॉर्मल (सामान्य) होईल तेवढं वात-पित्त-कफ संतुलित राहून आपण

निरोगी राहतो.

पाणी पुरेसे आणि शिस्तबद्ध पिण्यात आलं तरच किडनी ही गाळणी व्यवस्थितपणे शरीरशुद्धी करते. ३) जागरण टाळणे - रात्री १० च्या आत झोपलंच पाहिजे. कारण रात्री १० च्या आत झोपलं तरच आपण रात्री ११ ते ३ या वेळेत गाढ झोपेत असू आणि या वेळेत गाढ झोपेत असलो तरच यकृत () ही गाळणी व्यवस्थितपणे शरीरशुद्धी करते, अन्यथा शरीरशुद्धी व्यवस्थित होत नाही. ४) सुर्यास्तानंतर शक्य तितके लवकर जेवावे - सुर्यास्तानंतर आपली जठराग्नी शांत व्हायला लागते. त्यामुळे सुर्यास्तानंतर शक्य तितक्या लवकर जेवावे. खरं तर सुर्यास्तानंतर काहीच खाल्लं नाही पाहिजे. पण आपल्या लोकांचा स्वयंपाक लवकर

**संकलन -
डॉ. प्रमोद ढेरे (निसर्ग उपचार तज्ञ)
पिंपरी-चिंचवड, पुणे.
आरोग्यविषयक व्याख्याते व लेखक
संपर्क - ९२ ७१ ६६९ ६६९**

होत नसल्याने सुर्यास्तानंतर किमान शक्य तितक्या लवकर तरी जेवावे.

५) रात्री जेवलं की लगेच झोपणं टाळावे - जेवलं की लगेच झोपलं तर खाल्लेले पचत नाही आणि न पचलेलं

सडून विषारी द्रव्ये (टोक्सिन्स) तयार होतात. त्यामुळे रात्रीचं जेवण आणि झोपणं यामध्ये २-३ तासांचे अंतर अवश्य असावे.

६) ताण-तणाव (स्ट्रेस) टाळावा - ताण-तणावांमुळे शरीरात रासायनिक प्रक्रिया घडून विषारी द्रव्ये तयार होतात. त्यामुळे ताण-तणाव नियंत्रित राहण्यासाठी नियमितपणे व्यायाम व ध्यान (मेडिटेशन) करावे. ७) विरुद्ध आहार टाळावा - विरुद्ध आहार शक्यतो दूध-दही याबाबतीत घडतो. जेवतांना दूधाची खिर खाऊ नये किंवा जेवणानंतर लगेच दूध पिऊ नये. कारण दूधात मीठ टाकलं तर दूध नासते, मग जेवणात मीठ असतेच त्यामुळे जेवतांना किंवा जेवणानंतर लगेच दूध पिलं तर दूध नासण्याची प्रक्रिया पोटात चालू होते आणि त्यामुळे पोटात रासायनिक प्रक्रिया घडून विषारी द्रव्ये तयार होतात म्हणून याला विरुद्ध आहार म्हणतात.

तसेच दही रात्री खाणंही विरुद्ध आहार आहे कारण दही पचवण्यासाठीचे पाचक रस (एंझायम्स) आपल्या शरीरात दुपारीच बनत असतात त्यामुळे दही दुपारीच खावे. रात्री दही पचवण्यासाठीचे पाचक रस (एंझायम्स) बनत नसल्यामुळे रात्री दही पचत नाही उलट सडून विषारी द्रव्ये तयार होतात त्यामुळे याला विरुद्ध आहार मानलं जातं.

मी कल्हईवाला बनतो...

ज्योतिर्मय साहित्य

तुम्हाला कसा आणि कुठे भेटला ? अहो, तो दारावर आला होता. त्याच्याकडून माझ्या भांड्यांना कल्हई करून घेतली. ठीक आहे. तो भेटला तर त्याचा नंबर घ्या. आम्हाला या नंबरवर कळवा. आम्हाला महत्वाचे काम आहे. असे म्हणून हवालदार साहेबांनी फोन ठेवला. मी मात्र हवालदिल झालो. या महाशयांचे काय काम असावे कल्हईवाल्याकडे ? पोलीस स्टेशनमध्ये कधी तांब्यापितळेची भांडी पाहिल्याचे मला आठवत नाही. म्हटलं जाऊ द्या. आपल्याला काय करायचे ! नाहीतरी अलीकडे सगळ्याच गोष्टींना कल्हई करायची गरज आहे ! अशा प्रामाणिक विचारात रस्ता पार केला. पेपरवाल्याकडे आलो. त्याला म्हटलं, बाबा, अमुक अमुक पेपर आहे का ?

आहे ना साहेब.

त्याला पुरवणी आहे का ? (कधी कधी एखाद्या पेपरमध्ये त्यांचे पुरवणीचे पान टाकायचे राहून जाते)

आहे ना साहेब. त्याने पाहून खात्री केली. मी पैसे दिले, पेपर घेऊन मार्गाला लागलो. रस्त्यात पेपर उलगडून पाहिला. त्यात कल्हईवाल्याच्या छायाचित्रासह माझा लेख आला होता. संपादक महाशयांनी लेखाच्या वर माझे नाव, फोटो छापला होता. लेखाच्या मध्यभागी कल्हईवाला असे ठळक शीर्षक होते. आणि लेखाच्या खाली संपर्कासाठी क्रमांक म्हणून माझा फोन नंबर दिला होता. आता लोकांचा काय गोंधळ झाला असावा याचा उलगडा मला झाला. लेखाच्या खाली दिलेला नंबर कल्हईवाल्याचा समजून त्यांनी मला फोन केला होता.

उगवतीचे रंग

विश्वास देशपांडे
चाळीसगाव
मो. ९४०३७४९३९२

त्या दिवशी मला असे मोजून सातआठ फोन आले. एकाने तर

चक्र विचारले की माझ्याकडे तांब्यापितळेची जुनी भांडी आहेत. ती वितळवून तुम्ही त्याच्या देवांच्या मूर्ती घडवून घाल का ? त्या दिवशी मला अशा खूप नवनवीन गोष्टी कळल्या. नवीन उलगडा झाला. आपल्या लेखातून मनाला थोडीफार कल्हई करण्याचा आपण प्रयत्न करतो पण ते काही बरोबर नाही. आपल्याला आता प्रत्यक्ष कल्हईवाला होण्याची आवश्यकता आहे असेही वाटून गेले. ज्याची लोकांना गरज आहे असा एक नवीन व्यवसाय गवसला. आता कल्हई शिकून घेण्यासाठी तरी त्या

कल्हईवाल्याला भेटणे आवश्यक झाले. तो पुन्हा कधी भेटतो बघू या. यावेळी मात्र मी त्याचा नंबर घ्यायला विसरणार नाही. त्या पोलीस स्टेशनला पण कळवावा लागेल ना !

माझ्या मनात डफलीवाले डफली बजा च्या चालीवर उगाचच एक गाणे आकार घेऊ लागले.

कल्हईवाले, इधर तो आ सारी दुनिया बुलाती हें तेरी कल्हईसे मेरे बर्तनपर क्या रंग आने लगा हें चांदी के जैसा बर्तन ये मेरा मुझको लगने लगा हें इधर भी आओ, उधर भी जाओ बुला रहे हैं दुनियावाले... कल्हईवाले, इधर तो आ..

॥ संत महात्म्य ॥
लेखक - मधुकर बोरीकर
9403061886

श्री ज्ञानेश्वरी निर्मितीचे प्रयोजन कोणते ?

ज्योतिर्मय साहित्य

असे सद्बुद्धी असलेले सिद्ध पुरुष अनेको अनेक निर्माण व्हावेत. त्यांच्या प्रभावातून दृष्टांचा दुष्पणा कमी व्हावा सर्व भूतमात्रात परस्परत रत्नेह निर्माण व्हावा. ही मंगल कामना आणि तशी आग्रही मागणी भगवान श्री ज्ञानेश्वर महाराज यांनी आपली अनंत जन्माची तपसाधनेचे तेज पणाला लावून हे पसायदान मागून घेतलेले आहे. असे सुबुद्धी असलेले म्हणजेच बुद्धी योगी सिद्धपुरुष निर्माण होण्यासाठी त्यांना सिद्ध करून घेणारे, समर्थ सद्गुरू तितक्याच मोठ्या प्रमाणावर लागणार आहेत, म्हणून भगवंताला त्यांनी अशा सिद्ध पुरुषांचे जथेच्या जथे लोककल्याणासाठी आणि बुद्धी योगी सिद्ध पुरुष घडविण्यासाठी जनसामान्यात पाठवावेत ही आग्रहाची निंती केली आहे. आणि तसा आदेश या महारावानी म्हणजेच ज्ञानेश्वर महाराजांनी इतर सिद्धांना दिला आहे. असे सिद्ध पुरुष निर्माण झाल्यानंतर त्यांच्या प्रभावाने राग द्वेष मोह अभिनिवेश हे क्लेश क्षिण होतील. आणि समाज सत्वगुण प्रधान व्हायला मदत होईल. म्हणजेच पर्यायाने या समाजाचे अधःपतनापासून रक्षण होईल.

आता आपणास कळाले असेल की ज्ञानेश्वर महाराज यांनी ही ज्ञानेश्वरी या जगताचे अध्यक्षपतनापासून कसे रक्षण करील याचा वस्तू पाठ या ग्रंथातून दिला आहे.यात अनेक दिव्य प्रयोग दिले आहेत. साधकांनी ते प्रयोग स्वतःची पात्रता वाढवून आणि श्री गुरुच्या कृपेने मिळवायचे असतात. आणि पूर्णत्वास न्यायचे असतात.

अशा रीतीने ज्ञानेश्वरी हा ग्रंथ निश्चितच या कलि युगाला अधःपतनापासून वाचविणारा महान ठेवा आहे. यात किंचितही शंका नाही.

सिद्ध पुरुषांचे सामर्थ्य कसे असते हे जाणण्यासाठी नुकतेच आळंदी येथे केलेला एक प्रयोग लक्षात घेण्यासारखा आहे. काही लोकांना असे अनुभववास आले की ज्ञानेश्वर माऊलीची समाधी असणाऱ्या आळंदीच्या परिसरात कितीही लोक येवोत त्यांच्यात सद्भाव, भक्ती जागृत होते. विकारांना थोडासा लगाम लागतो. हे याच क्षेत्रात आल्यावर कसे काय घडते ?हा प्रश्न पडला. काही लोकांनी वैज्ञानिक प्रयोग करून पहावे म्हणून अल्फा रेज चा संदेश टिपणारे उपकरण आणले आणि त्यांच्या हे लक्षात आले की, माऊली च्या समाधी स्थानापासून दहा किलोमीटर वर हवेत आणि २२ किलोमीटर रुंद परिसरात सर्वत्र अल्फा रे चा प्रभाव दिसून आला.

समाधी अवस्थेत जेव्हा योगी असतो ,तेव्हा ही दिव्य किरणे त्याच्या मस्तकातून बाहेर प्रस्फुटीत होत असतात, आणि त्यांच्या संपर्कात जो कोणी येईल, त्याचा रजो गुण आणि तमोगुण कमी होऊन, सत्वगुण प्रभावशाली होऊ लागतो. माऊली समाधीस्थ होऊन आज साडेसातशे वर्षे झाली. आजही इतक्या प्रचंड प्रमाणात अल्फा रे चा वर्षाव समाधी स्थानातून बाहेर पडतो आहे. तर ज्यावेळेस माऊली प्रत्यक्ष देहानीशी हजर होते, त्यावेळेस त्यांचा प्रभाव किती दूरपर्यंत जात असेल ?ज्ञानेश्वरीत दिलेले दिव्य प्रयोग हे गुरुच्या मुखातून त्यांच्या आज्ञेने प्रत्येकाने कसोशीने करावेत व स्वतः विकसित होण्या सोबतच अवती भवतीचा संपूर्ण परिसर सत्व गुण प्रधान करून या देशाला सुजलाम सुफलाम करण्याकडे वळावे ही इच्छा व्यक्त करून हा भाग इथेच संपवितो.

दासबोध स्तवन

उज्वला धर्माधिकारी,
पुणे, मो. ७५८८२ ३५६४६

मुमुक्षुलक्षण

ज्योतिर्मय साहित्य

मी दुराभिमानी आहे, रागीट बर्तनाचा, व्यसनाधीन आहे. मी आळशी, अंगचोर, कपटी भित्रा, मूर्ख आणि अविचारी आहे. मी नालायक, बडबड्या, पाखंडी, तोंड टाकून बोलणारा, वाकड्या बुद्धीचा, वाईट विचारांचा आहे. मला कोणतेच ज्ञान नाही मी सगळ्यात कमी आहे. “अशा पद्धतीने जो स्वतः ची वाईट लक्षणे वर्णन करतो तो मुमुक्षु होय. अत्यंत स्वार्थी,अनर्थ निर्माण करणारा परमार्थाचा तर लवलेशही नसलेला. असा अवगुणांची खाण असलेला मी व्यर्थ जन्माला आलो मी म्हणजे खायला कहार आणि धरणीला भार असा आहे.

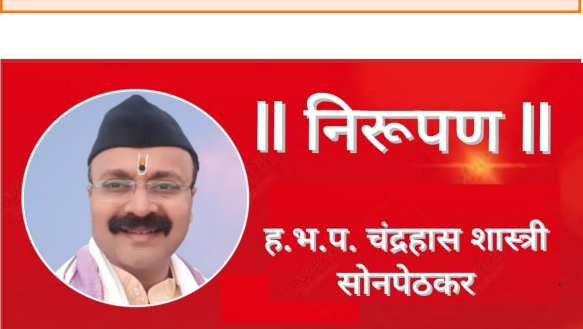
अशा रीतीने जो स्वतः ची निंदा करतो, स्वतःचे असलेले दोष मान्य करतो. ज्याला मनांतून संसाराचा त्रास वाटतो. संसार नकोसा वाटतो, ज्याला सत्संगाची ऊत्कट इच्छा उत्पन्न होतेतो मुमुक्षु होय. पुष्कळ तिर्थे फिरून पाहिली,समाधीसाधने अभ्यासली अनेक ग्रंथाचे अभ्यास पूर्ण पारायणे केली तरी मनाला समाधान झाले नाही. हे सगळे बुद्धीचे अनुमान आहे, कल्पनेचा खेळ आहे असे समजले, हे लक्षात घेऊन संतांना शरण जाण्यास तयार होतो तो मुमुक्षु असतो.

सहा शमदमादि साधने.

१) शम शांतपणा २) दम इंद्रिय दमन ३) तितिक्षा सुखदुःख पचवणे. ४) उपरति अनासक्ति ५) श्रद्धा किंवा शास्त्र सद्गुरूच्या वचनी विश्वास

६) सत्यबुद्धि आणि समाधान किंवा एकविध करण्याची कला देह, कुळ, द्व्यधारा आणि इतर गोष्टींचा अभिमान बाजूला सारून जो संतांच्या चरणीं अनन्य भावाने लीन होतो तो मुमुक्षु असतो.

(क्रमशः)

॥ निरूपण ॥

**ह.भ.प. चंद्रहास शास्त्री
सोनपेठकर**

ज्योतिर्मय साहित्य

एकवीरे त्वमेकैव मदाश्रयाय पालिके।
सूर्यप्रभासमे देवि विघ्नं ज्वालय मेऽधुना॥८८॥
एकवीरे, तू एकटीच माझे आश्रयस्थान, पालनस्थान आहेस. सूर्यासम कान्ती असणाऱ्या हे देवी, आता माझे विघ्न जाळून टाक.

त्वमेव केवलं देवि कालिके जगदम्बिके।
संरक्षणार्थं समर्थाऽसि त्वमाशा प्रथमा च मे॥८९॥
हे देवी, कालिके, जगदंबे, केवळ तूच संरक्षणासाठी समर्थ आहेस. तूच माझी प्रथम आशा आहेस.
प्रथमा चान्तिमा त्वं च त्वमेवाशा हिते रता।
अहं पूर्णतयाऽयामि शरणं जगदम्बिके॥९०॥
आद्य आणि अंतिम ही आशा तूच आहेस. तूच माझे हित करण्यात रत आहेस. हे जगदंबिके, मी तुला पूर्णपणे शरण येत आहे.

अनुकम्पास्वरूपिण्यै नमो नमो नमो नमः।
इच्छाशक्तिस्वरूपिण्यै नमो नमो नमो नमः॥९१॥
हे अनुकंपा स्वरूपिणी, तुला वारंवार नमस्कार असो. हे इच्छाशक्तीस्वरूपिणी, तुला वारंवार नमस्कार असो.

वक्ते : आदरणीय श्री चैतन्य महाराज देगलूरकर

ज्योतिर्मय साहित्य

तिला मनात असलेले रामाचे स्वरूप संबंधी विचारायचे होते व तिला रावणाचा प्रश्न विचारायचा होता.ती म्हणे तुझा राम आत्मा आहे की एकदेशी आहे(म्हणजे देव नसून माणूस आहे).तिने सीतेला अजून गोंधळात टाकायचे ठरविले. ती म्हणते.तू रामाला एक देशी म्हणत असशील तर तो जीव आहे तो आज ना उद्या मरणाचं आहे.मग तुला रावणाशी लग्न करण्याने असे काय बिघडणार ?

आणि तो जर व्यापक आहे ,तर तो रावणात ही आहे.मग तुला त्याच्याशी लग्न न करायला काय अडचण आहे ? यावर सिता हसली. त्या म्हणाल्या .माझा राम एकदेशी नाही आत्माराम आहे. मग रावणातही तोच आहे यावर सिता म्हणते १ ती म्हणे रावणातही तोच (राम)आहे तर मी पुनः लग्न त्याचेशी का करावे ? २ माझा राम मुंगी पासून ब्रम्ह देवापर्यंत तोच राम असेल तर, एक सांग माझ्यातही राम व रावणातही तोच राम, मग एका रामाचे दुसऱ्या रामाशी लग्न कसे होईल ?

३ रावणात जर राम आहे तर रावण कोठे आहे? हे सिद्ध कर मग मी त्याच्याशी लग्न करते.

मंदोदरिला हा तर्क पटला.तिचे समाधान झाले.तिला रामाच्या स्वरूपाचे जे जाण्याचे होते ते तिने जाणले व ती परत गेली. युद्ध सुरू झाले.रोज नवे सैन्य आणावे.ते रामाने मारावे. वानरही कांहीं मेले.

(क्रमशः)

माडणी, प्रत्येक शब्दाचा वजन,हे सगळं डोळ्यासमोर घडत होतं.

माझ्या वकील मित्रांनी कायद्यानुसार क्लायंटची मुक्ता मिळवली, ती त्यांची व्यावसायिक जिद्द होती. पण माझ्यासाठी हा अनुभव वेगळाच धडा देऊन गेला!

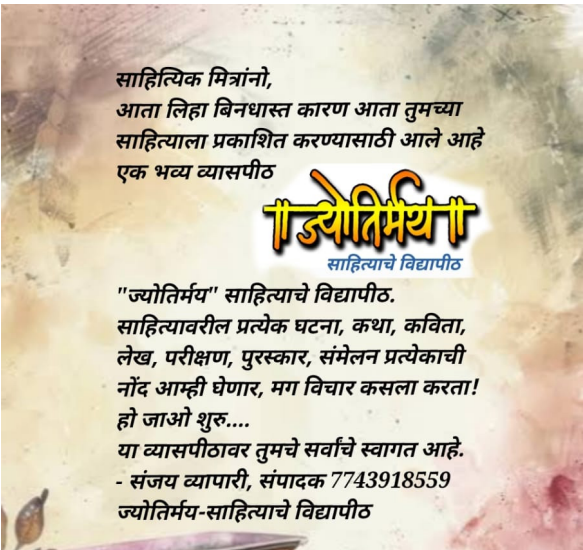
न्यायालय म्हणजे केवळ आरोप-प्रत्यारोपांचं व्यासपीठ नाही, तर तिथे शब्द, पुरावे आणि प्रक्रिया यांचा काटेकोर संगम घडतो. इथे भावनांना फारसा वाव नसतो, पण न्याय शोधणाऱ्या माणसाच्या श्वासोच्छ्वासात मात्र तीव्र भावना सतत धडधडत असतात.

आणि त्या दिवशी जाणवलं शहाण्याने कोर्टाची पायरी चढू नये ही गोष्ट खरी असलेक दाचित, पण जर एकदा ती पायरी चढावी लागली तर न्यायालय हे फक्त कायद्याचं नव्हे तर मानवी नाट्याचाही रंगमंच आहे.

आहे. या चित्रपटात खूप धमाल आणि मस्तीही असणार याची जाणीवही टीझर पाहिल्यावर होते.

‘महाराष्ट्राच्या घोरोघी लोकप्रिय असलेल्या कॉमेडी क्वीन विशाखा सुभेदाराने वेल्ड इन् आईथम्बे शीर्षक भूमिका साकारली आहे. याखेरीज विजय निकम, जयवंत वाडकर, आयुष पाटील, सिमरन खेडकर, बीना सिद्दार्थ, तन्वी धुरी, विपुल खंडाळे आदी कलाकार महत्त्वपूर्ण भूमिकांमध्ये आहेत. सिनेपोलीस या चित्रपटाचे वितरण करणार आहे. गीतकार संदीप गवांडे यांनी या चित्रपटासाठी गीतलेखन केले असून, संगीतकार निशाद गोलांबरे यांनी संगीत दिले आहे. ऍम्रेल रोमन यांनी पार्श्वसंगीत, तर देवेंद्र तावडे यांनी कलादिदर्शन केले आहे. रंजीत साहू यांनी छायांकन केले असून निलेश गावंड यांनी संकलन केले आहे. नृत्य दिग्दर्शन जिनी चेन्नै यांनी केले असून, केशभूषा मयुरी बस्तावडेकर यांनी केले. प्रतिभा गायकवाड यांनी वेशभूषा केली असून, माधव म्हाणकर यांची रंगभूषा आहे. मानस रेडकर या चित्रपटाचे सहदिग्दर्शन असून, राज्यपाल सिंह यांनी कायवली निर्मात्याची भूमिका चोख बजावली आहे. काफिल अन्सारी यांनी प्रोडक्शन हेड म्हणून काम पाहिले आहे.

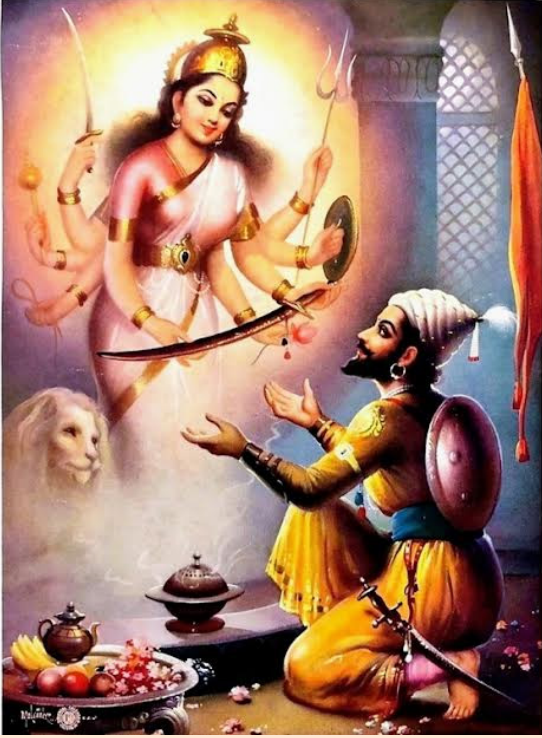
पुढील भागात याविषयी अधिक चर्चा करू
या.

या देवी सर्वभूतेषु शक्ति-रूपेण संस्थिता। नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः॥

जेवलीस कां ग ?

मध्यंतरी मुलीशी मैत्री वाढवण्याकरता मुलांमध्ये एका संवादाची आवर्तने होत होती, जेवलीस का ? हा ‘डॅजर ट्रेंड’ असल्याचे ध्यानात आल्यावर मुंबई पोलिसांनी अशा भविष्यकालीन रोमियोंसाठी एक प्रसिद्ध टिवटिव केली होती, ती जेवेल रें तिच्या घरी, काळजी करू नकोस !

आपल्या पतीला, मुलांना आणि अन्य कुटुंबियांना संबंधित स्त्री सतत विचारत असते जेवलास कां? घरातील अन्य सदस्य तिला हा प्रश्न विचारण्याच्या फंदात बहुदा पडत नाहीत. कारण त्यांनी हे गृहीत धरलेलेच असते. कित्येक घरांमध्ये कर्त्या पुरुषाला अन मुलांना निवडून सकस अन्न परिपाठ आहे.

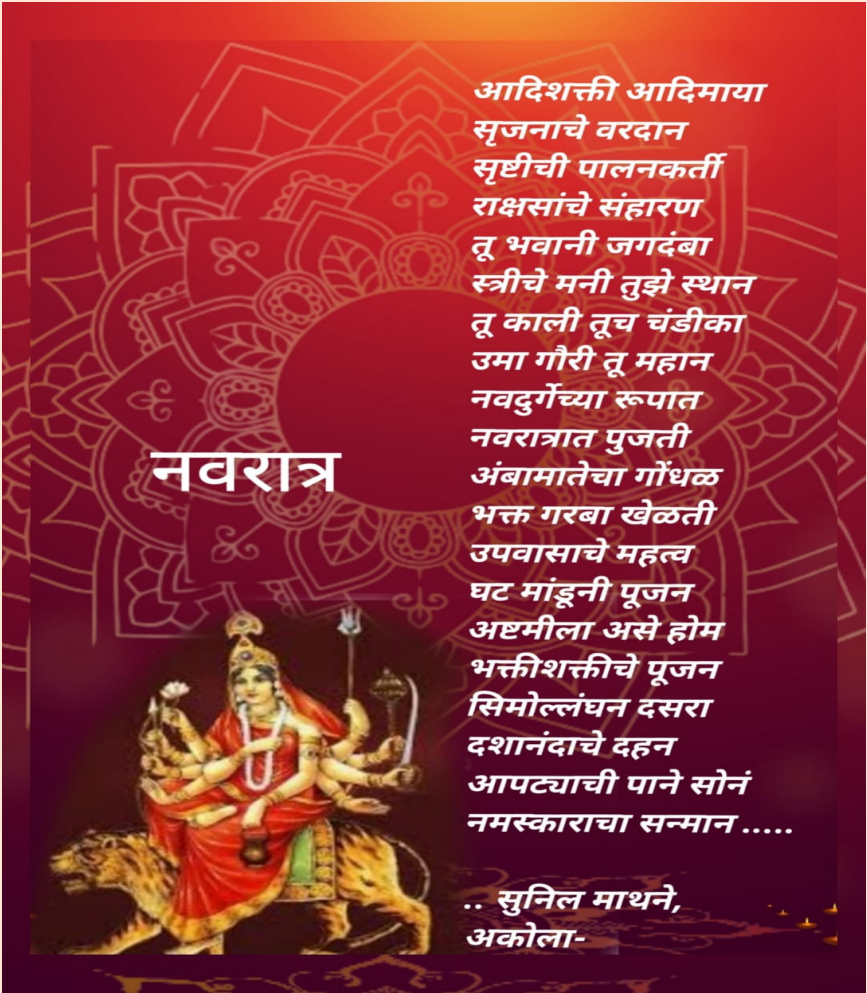
परंतु मुलींना तेच अन्न दिल्या जाईल याची शाश्वती नाही. पुरुषजातीला अधिक अंगमेहनत पडते, म्हणून ही तथाकथित कल्याणकारी योजना! गर्भारपण, मासिकपाळी नामक नैसर्गिक प्रक्रियांमध्ये स्त्रियांच्या रक्तातील लोह तत्व कमी होऊन त्यांना रक्तक्षय होत असतो. याखेरीज अनियमित निकृष्ट आहार अन नियमित उपवासांमुळे हा आजार वृद्धित होत असतो. या बाबतीत स्त्रीचे शैक्षणिक, आर्थिक अन सामाजिक स्थान कुठलेही असो, तिला या सार्वत्रिक समस्येने ग्रासलेले असते असे खेदाने

मे हतम“ ॥

(रघुवंशम् –अष्टम सर्ग – ॥ ६७ ॥)
(भावार्थ – “हे वल्लभे, तूच माझी गृहलक्ष्मी, मंत्री, सचिव, एकांतात अनन्य हृदयस्थ सखी आणि संगीत-नृत्यादि मनोरम कलांच्या प्रयोगात माझी प्रिय शिष्या होतीस. म्हणूनच सांग (समष्टीरूपाने / एकंदरीत) तुझे हरण करणाऱ्या क्रूर काळाने माझे सर्वस्व हरले नाही कां ?)
या श्लोकानुसार एकाच स्त्रीच्या किती भूमिका असतात हे ध्यानात येते. तिला मखरात बसवण्यात भारतीय संस्कृतीचा खूप मोठा हातभार आहे. या पारवैभूमीवर एक वाक्य आठवले.

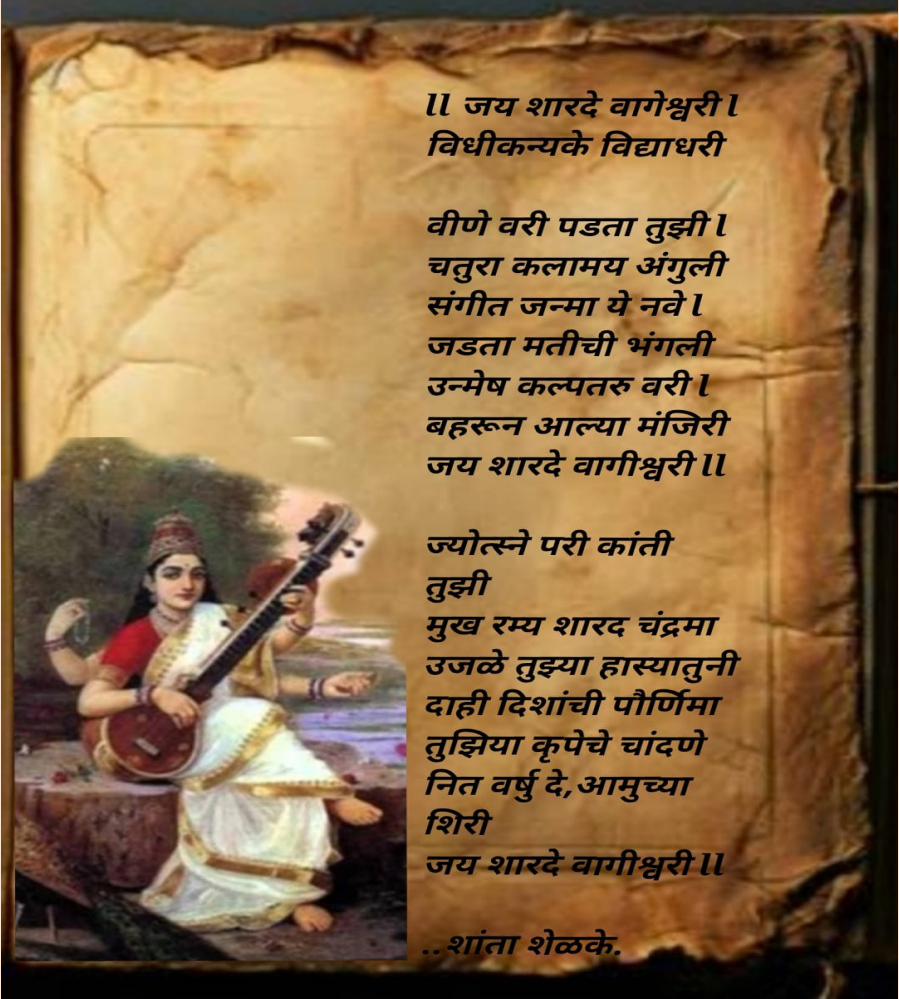
ज्योतिर्मय **साहित्य**
सर्वमंगल मांगल्ये शिवे सर्वार्थ साधिके।
शरण्ये त्र्यंबके गौरी नारायणि नमोऽस्तुते॥....
(भावार्थ हे नारायणी, तू सर्व प्रकारे मंगल प्रदान करणारी मंगलमयी आहेस, कल्याणदायिनी शिवा आहेस, सर्व मानवांना परिपूर्णता देणारी, शरणागतवत्सला, त्रिनेत्री, तेजस्वी वर्णाची गौरी आहेस. हे दुर्गामाते, तुझ्या श्रीचरणी नमस्कार आहे!)

नमस्कार मैत्रांनो!
नवरात्रोत्सवाच्या मंगलमय शुभेच्छा!
हा परमपवित्र उत्सव आपण मोठ्या आनंदाने आणि उत्साहाने साजरा करीत आहोत. श्रीदुर्गामातेचा गजर आसमंतात घुमतो आहे. भारताच्या प्रत्येक प्रांतात विविधप्रकारे देवीची ही आराधना सुरू आहे. आपण देवीकडे प्रार्थना करतांना स्वतःकरिता कांहीतरी मागतच असतो. मात्र संत ज्ञानेश्वर “दुरितांचे तिमिर जावो, विश्व स्वधर्म सूर्ये पाहो, जो जें वांछील तो तें लाहो, प्राणिजात” . असे सकळ विश्वासाठी पसायदान मागतात. विश्वाचे असू द्या, आता आपल्या गृहलक्ष्मीसाठी देवीला साकडे घालण्यासाठी आपण सज्ज व्हायला हवे, कारण कुटुंबाच्या कल्याणासाठी ती आपले समस्त आयुष्य पणाला लावीत असते. महाकवी कालिदासांनी आपल्या ‘रघुवंशम्’ या प्रसिद्ध संस्कृत महाकाव्यात स्त्रीच्या विविध रूपांचे विलोभनीय वर्णन केले आहे. रघुवंशकुलोत्पन्न अयोध्येचा राजा अज (दशरथाचा पिता) इंद्रुमती या आपल्या प्राणप्रिय पत्नीच्या निधनानंतर शोकसंतप्त होत विलाप करीत म्हणतो, “गृहिणी सचिवः सखी मिथः प्रियशिष्या ललिते कलाविधौ । करुणाविमुखेन मृत्युना हरता त्वां बत किं न

**आदिशक्ती आदिमाया
सृजनाचे वरदान
सृष्टीची पालनकर्ती
राक्षसांचे संहारण
तू भवानी जगदंबा
स्त्रीचे मनी तुझे स्थान
तू काली तूच चंडीका
उमा गौरी तू महान
नवदुर्गेच्या रूपांत
नवरात्रात पुजती
अंबामातेचा गोंधळ
भक्त गरबा खेळती
उपवासाचे महत्त्व
घट मांडूनी पूजन
अष्टमीला असे होम
भक्तीशक्तीचे पूजन
सिमोल्लंघन दसरा
दशानंदाचे दहन
आपट्याची पाने सोनं
नमस्काराचा सन्मान**

**.. सुनिल माथने,
अकोला-**

**॥ जय शारदे वागेश्वरी ।
विधीकन्यके विद्याधरी**

**वीणे वरी पडता तुझी ।
चतुरा कलामय अंगुली
संगीत जन्मा ये नवे ।
जडता मतीची भंगली
उन्मेष कल्पतरु वरी ।
बहरून आल्या मंजिरी
जय शारदे वागीश्वरी ॥**

**ज्योत्स्ने परी कांती
तुझी
मुख रम्य शारद चंद्रमा
उजळे तुझ्या हास्यातुनी
दाही दिशांची पौर्णिमा
तुझिया कपेचे चांदणे
नित वर्षु दे,आमुच्या
शिरी
जय शारदे वागीश्वरी ॥**

.. शांता शेळके,

जागर आदिशक्तीचा

सखी महिला मंडळ टीव्ही सेंटर, हडको, छत्रपती संभाजीनगर यांनी नवरात्र निमित्ताने जागर आदिशक्तीचा या अंतर्गत महिला मंडळाने दुर्गा सप्तशतीचे पाठ केलेत. या कार्यक्रमाची सांगता दुर्गादेवीच्या पाच आरत्यांनी करण्यात आली व यावेळेस उपस्थित महिलांना प्रसादाचे वाटप करण्यात आले. यामध्ये अर्चना शिंपी, मेघना बोरकर, कल्पना कहाटे, सपना सोमाणी, मंजुषा सोनवणे, प्रतीक्षा दातरंगे, संगीता नाईक, मीनाक्षी टेहेरे, पुजा टेहेरे, राणी पाटील, प्रिया पाटील, सुधा माने, माधुरी राहुरकर, निशा मुळे, कमल बाविस्कर, गिता राजपुत या आजच्या नवदुर्गांनी भाग घेतला.

● आई अंबे ●

आई अंबे जय जगदंबे
दर्शनाला तुझ्याच आलो
दर्शनाने तुझिया माते
त्रिलोकी पावन झालो ॥१॥
अनेक रूपे तुझीच माते
विश्ववैभवी महालक्ष्मी तू
माहुरनिवासी रेणुकामाता
तुळजाई योगेश्वरी तू
तुझ्याच मंगलमयी कृपेत आम्ही न्हालो...
आई अंबे जय जगदंबे ॥१॥

श्रीशांता दुर्गा मंगेशी तू
सप्तशृंगीगड निवासी तू
विश्वजननी वैष्णवी माता
शक्ती भक्तीची महागाथा तू
तुझिया चरणी माते आम्ही उद्धरलो....
आई अंबे जय जगदंबे ॥२॥
महिषासुर मर्दिनी माता
तू आसुरांचा केला नाश
महाकाली तू एकवीरा तू
तुझीच रूपे आमुचा श्वास
जन्मो जन्मी तुझिया सेवेत
आम्ही भक्त रमलो...
आई अंबे जय जगदंबे ॥३॥
आदिशक्ती तू महामती तू
सरस्वती तू तुंच लक्ष्मी
शत्रू नाशिनी सुख दायिनी
नव नित्य गावू तुझीच आरती
तुझिया भाव भक्तीने पावन आम्ही झालो...
आई अंबे जय जगदंबे ॥४॥

©कवी विवेक द. जोशी
9850433178

आजची माळ - वाईटांचा त्याग

ज्योतिर्मय **साहित्य**

नमस्कार	
आज अश्विन शुद्ध सप्तमी २८/९/२०२५	
वार-रविवार	
मातेची आजची पूजा विश्वव्यापी रूपात केली जाते. जळी, स्त्रथळी काष्टी, पाषाणी या सर्वात मातेचा वावर आहे म्हणून विश्वव्यापक जननी	
असे म्हणले आहे. वाईटांचा त्याग करा व सन्मार्गाची कास धरा हा तर हिंदूस्थानी संस्कृतीचा गाभा आहे. त्यासाठी तर गणेशोत्सव, नवरात्र, दसरा दिवाळी। सारखे सण आपण साजरे करतो.	
आज आपण शारदा या विद्येच्या रूपात असलेल्या जगदानंददायिनी मातेची शब्दरूपी पूजा बांधणार आहोत.	
मला खात्री आहे बालकाचे बोवडे बोल माता न जाणी हीनपण म्हणजे जर काही चुकलं तर माता नक्कीच क्षमा करेल.अशी आशा करून आजचा शारदोत्सव साजरा करूया.	
सौ.ऊज्वला धर्माधिकारी पुणे	चुकलं तर माता नक्कीच क्षमा करेल.अशी आशा करून आजचा शारदोत्सव साजरा करूया.

वेदांची जननी, ब्रम्हदेवाची कन्या, नारदाचे जन्मस्थान, आणि असुर प्रवृत्तीशी लढणारी, दुष्टांचे निर्दलन करणारी अशी शारदा होय. खरं पहायला गेलं तर सरस्वती शारदेचे स्वरूप हे परमात्मस्वरूप कल्पनेच्या पलिकडे आहे. शब्द तेथे पोहचू शकत नाहीत त्याला मानवी कल्पनेच्या कक्षेमध्ये आणून परमात्मा असे नाव देणारी उपमेच्या पलीकडे असणाऱ्या पण उपमेच्या प्रातांत आणणारी ही शारदा आहे.

देवी शारदा ही कवी लेखक मंडळींना स्फूर्ती देणारी देवता आहे. ती जशी “विश्वव्यापी आहे. तशी ती योग्याच्या समाधीमध्ये आहे. वीर धाडसी पुरुषाच्या निर्भंतेमध्ये शारदा आढळते. अनेक भव्यदिव्य घटना घडण्यामागे शारदेचाच आशिर्वाद असतो. शारदा अनेक विश्व निर्माण करते. तिच्या हातात शस्त्र आहेत. प्रसंग पाहून ती शत्रुचा पराभव करते .

शत्रुला त्राहीमाम करून सोडते हे एक महत्त्वाचे रूप पहायला मिळते.

विश्वातील सौंदर्याची ती सुंदर स्वाभिनी पण आहे. सुर्याच्या तेजात एकरूप होणारी आहे. मोक्षाचे वैभव देणारी व मंगलात मंगल करणारी जीवनकला आहे. साधकाला आत्मचिंतनाची कला शिकवणारी आणि सिध्दांच्या अंतःकरणात समाधिरूपाने स्थिर होणारी शारदाच आहे. ती जशी देवधर्म परायण आहे तशी वेदमाता, ब्रम्हसुता, प्रसंगी कठोर होणारी महामाया आहे तशीच वाग्देवता पण आहे.

शारदा म्हणजे ईश्वराची निवांत निर्मळ आणि निश्चल अवस्था आहे.

माणसाच्या मनातील विचार शब्दांचे माध्यम घेऊन प्रगट होते हे शारदे मुळेच शक्य झाले आहे.

आज आपण आधुनिकीकरण झालेल्या युगात नवनवीन तंत्रज्ञान विकसित झालेल्या स्वतंत्र भारताचे नागरिक म्हणून “शारदोत्सव“साजरा करत आहोत. त्यात आपण आपल्या संस्कृतीचा वारसा जपणे जोपासणे, आणि वाढवणे ही आपली जबाबदारी आहे याचा विसर पडू देऊ नये.

तर मित्रांनो आपण या निमित्ताने संस्कृती व समाजमन यांना वैचारिक पातळीवर एकत्र आणण्यासाठी

जाणीवपूर्वक प्रयत्न करूया. आपल्या दैनंदिन व्यवहारात, जगण्यात जो उथळपणा, भंपकता, समोरच्याला सतत कमी समजणे व मी कसा मोठा आहे असे स्वयंघोषित मोठेपणाचा आवेशात असणे, यावर सर्व समाजाने परिवर्तनाचा वारसा जपला पाहिजे. वैचारिक बैठक, तारतम्य, एकमेकांना आदर देणे, विनाकारण वाचाळता यावर नियंत्रण राखलं गेलं पाहिजे.

तुम्ही दररोज रांगा लावून देवीचं दर्शन घेता, रासगर्भा खेळा,दांडिया खेळा,महिला वर्गाने सोळा श्रुंगार करा रोज नवनव्या साड्या नेसा भरपूर दागिने घालून आपली हौस भागवा तुम्हाला कुणीही मनाई केली नाही ही आपली संस्कृती आहे.

पण कर्तव्याला विसरू नका.परस्पर सामंजस्य,बंधुभाव एकता मनामनात असलेली कटुता संपवणे ती नष्ट करणे. हा संदेश सतत ध्यानात ठेऊन समाजमन एकत्र करण्याचा संकल्प करूया हे देवीला शारदेला हवे आहे.

सहकुटूंब सहपरिवार। दास आम्ही हे घरदार।तव पदी अर्पु असार। संसाराहित हा भार। अशा या बंधरूपावै शारदेला माझा वारंवार नमस्कार असो.